

for kørsel i frakendelsestiden efter straffelovens § 61, stk. 2, nr. 1.

Udvalgets forslag kan herefter skematisk opstilles således:

Kørsel i frakendelsestiden	Straf
1. gang	Bøde (1 månedes nettoløn)
2. gang	10 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling samt tillægsbøde
3. gang	20 dages ubetinget fængsel
4. gang	30 dages ubetinget fængsel
5. gang	40 dages ubetinget fængsel
6. gang	50 dages ubetinget fængsel
7. gang	60 dages ubetinget fængsel

Der henvises til betænkningens side 77-79 og 141.

5.3. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag. Justitsministeriet finder det dog rigtigst, at de foreslåede strafsikringsforanstaltninger i sager om kørsel i frakendelsestiden, jf. færdselslovens § 117 a, bør afspejles gennem en ændring af bestemmelsens strafferamme. På den baggrund foreslås det, at strafmaksimum i § 117 forhøjes fra fængsel i 1 år til fængsel i 1 år og 6 måneder. Lovforslaget er ud over denne ændring udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12 (§ 117 a og § 117 b, stk. 2) og bemærkningerne hertil.

Med hensyn til spørgsmålet om varetægtsfængsling henvises til pkt. 4.3. ovenfor.

Som *bilag 4* findes en oversigt over gældende ret sammenholdt med lovforslaget.

6. Frakendelse af førerretten

6.1. Gældende ret

6.1.1. Færdselslovens bestemmelser om frakendelse af førerretten findes i §§ 125-129. Frakendelse af førerretten er en særlig sanktion i færdselsloven, der teknisk set ikke er en straf, men en foranstaltning der kan idømmes, uden at de almindelige betingelser for straf er opfyldt (f.eks. i tilfælde, hvor gerningsmanden ikke er tilregnelig).

Efter færdselslovens §§ 125-126 kan frakendelse anvendes ved flere typer af færdselslovovertrædelser. Efter færdselslovens § 125 og § 126, stk. 1, nr. 5, skal førerretten frakendes den fører, der findes skyldig i enten *spirituskørsel eller promillekørsel* i intervallet 0,81-1,20. Derimod er der ikke hjemmel til frakendelse for promillekørsel i intervallet 0,51-0,80, uden at der samtidig foreligger kørselsfejl, der isoleret betragtet ville føre til betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, skal frakendelse endvidere ske, når føreren under *tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselsikkerheden* har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor.

Derudover skal førerretten frakendes efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, når føreren har overskredet de *tilladte hastigheder* efter færdselslovens § 42 eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavle eller anden afmærkning med mere end 60 pct. eller har kørt med en hastighed på 160 km. i timen eller derover. Efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 3, skal førerretten endvidere frakendes, hvis føreren under kørsel i et af de i § 43 nævnte køretøjer, under kørsel med blokvogn eller mobilkran, jf. § 86, stk. 1, samt ved slæbning af køretøjer, jf. § 70, stk. 4, har overskredet de for sådanne køretøjer tilladte hastigheder, jf. §§ 42 og 43, eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct. for hastighedsgrænser på højst 30 km i timen eller med mere end 40 pct. for hastighedsgrænser på over 30 km i timen.

Efter § 126, stk. 1, nr. 4, skal frakendelse af førerretten endvidere ske, hvis føreren under kørsel med et køretøj med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg har gjort sig skyldig i overtrædelse af de i medfør af lovens § 85 fastsatte forskrifter om største tilladte totalvægt med mere end 30 pct.

Frakendelse skal ligeledes finde sted efter færdselslovens § 125 a, hvis føreren *ulovligt har ført køretøjet uden hastighedsbegrænser* eller har foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets hastighedsbegrænser eller dets forbindelser, eller hvis føreren vidste eller burde have vidst, at der er foretaget et sådant indgreb. Det samme gælder, hvis føreren har betjent køretøjet på en sådan måde, at hastighedsbegrænseren gøres uvirksom.

Endelig skal der også ske frakendelse efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 6, når dette findes *begrundet ved beskaffenheden af den begæede forseelse*, og